

Henry Tran

NGƯỜI CON HOANG ĐÀNG THỨ 21

Bà Đậu Trác Ngô

Có một chàng thanh niên chán sống nên trốn dã, đã bỏ nhà trốn lên thành phố... Ở đó, chàng đã ăn cắp trái táo... Khi mẹ sống xa đã đã đã y chàng đến thân tàn ma dại. Trong nhà cùng lúc, chàng bắt đầu hồi tâm và nhớ lại những ngày êm trong gia đình.

Chàng quyệt trốn nhà trốn. Nhớ ngày trên đường trốn, nghĩ mình quá bất xứng không biết cha mẹ có tha thứ không, nên chàng đã rời đi nơi khác. Ở đó, chàng viết thư về cho cha mẹ và thú nhận tội lỗi. Chàng cũng nghĩ. Nếu cha mẹ biết lòng thì hãy lấy chiếc áo bông treo trước cửa nhà.

Mẹ chàng đã làm gì? Bà không nhớ treo một chiếc áo bông mà lấy tất cả áo trong nhà ra treo kín cửa trước ngõ.

Thiên Chúa cũng đi xem với chúng ta như thế. Phiêu lưu trong tội lỗi, chúng ta chỉ cảm thấy chán chường trong thế giới, nhưng Thiên Chúa không bao giờ thất vọng với chúng ta. Ngài chỉ đi chúng ta từng giây từng phút. Tình Yêu của Ngài vượt lên trên mọi tính toán, đo lường của chúng ta. Ngài thi ân cho chúng ta hơn cả sự mong đợi và cầu xin của chúng ta.

Người con hoang trong tin mừng chỉ xin được đi xem như một người làm công trong nhà, nhưng người cha đã phục hồi anh trong lòng và làm con. Ông đã xem nhận cho anh, mặc áo mới cho anh, và sai mẹ tiễn anh ăn mừng.

Phải, Thiên Chúa yêu thương và tha thứ hơn cả sự chỉ mong của chúng ta.

Trích sách Lữ Sơn
